

Б Ю Л Е Т Е Н Ї

Товариства б.Воликів Армії УНР у Франції та

Секції б.Воликів-Українців з Французького Війська.

BULLETIN DES ANCIENS COMBATTANTS UKRAINIENS EN FRANCE et de la
Section des A.C.Ukrainiens ayant servi dans l'Armée
Française.

Рік II

15-го Серпня 1948 р.

ч.ч.9-10/II-12

24, Rue de la Glacière

Paris 13°

Париж, 15 Серпня 1948 р.

Випускаємо це число бюлетеня із записонням, але те спізнення виправ-
дується тим, що чекали ми детальніших даних про події в українському внут-
рішньому житті - а саме: створення Української Національної Ради, її пер-
ша сесія, її відозва, переформування Уряду УНР і т.д.

Отже вже відомо, що 16 липня с.р. відбулася перша сесія Української
Національної Ради, яка видала відозву до українського народу і переформу-
вала Уряд УНР, поставивши на чолі його проф.І.Мазепу, був прем'єр-міні-
стра ще з України з 1919 р. Таким чином українська спільнота зараз вияви-
ла правдивий державний розум в своїй внутрішній організації: залишивши на
чолі Пана Президента А.Лівицького, як виразника державної традиції Украї-
ни, утворено при його особі Національну Раду, в яку увійшли представники
всіх політичних партій і організацій і переформовано виконавчий орган -
Уряд УНР на чолі з проф.Мазепою.

Це об'єднання чи злиття різних напрямків української політичної дум-
ки не тільки з представників старої і нової еміграції, але й з представ-
ників всіх земель Соборної України - є надзвичайно важливою подією вели-
кого історичного значіння.

Ця подія безперечно викличе серед всіх українських кіл лише вдово-
лення і радість, бо це об'єднання не тільки було бажане, але й потрібне
перед новим іспитом для Українського Народу в його боротьбі за свою Волю,
Державність і Соборність. Ті відгуки на ці події, що вже ми маємо, показу-
ють наскільки це об'єднання є на часі.

Безперечно, що так довго очікуване об'єднання, з такими великими зу-
силлями здобуте, має одбитися і на організаційно-громадському житті в кож-
ній країні, де перебувають українці. Всюди мусить статися в тій чи іншій
формі подібне об'єднання, мусить постати координація роботи на місцях,
всюди повинна зникнути ворожнеча поміж різними організаціями, а наоми-
сць повинна зананувати атмосфера взаємного порозуміння, вдумливого і серьоз-
ного до справ українських. Бо вже кожному українцеві давно надокучили бра-
ти, сперечання і самопоборювання.

При цьому всі українці повинні пом'ятати, що ці, історичної зорки по-
дії поставили українську спільноту у вишарпаного становище, яке має її
вдуги не тільки на внутрішньому фронті, але і на зовнішньому. тепер укра-

їнська спільнота - об'єднана традицією державності і традицією боротьби за цю державність - показала себе живучою і практично-розумною, утворивши і Українська Національну Раду і переформувала Уряд УНР, притягнувши до активної чинності свіжу енергію, нових людей, що відповідають і вимогам часу і вимогам сучасних обставин. Відбулося сполучення минулого і сучасного, злиття державної ідеології і практичних знань що-до становища на землях нашої Ватківщини. Цей момент особливо мусимо підкреслити.

Відштовхнувшись нас, воєнів - безкомпромісних борців за українську державність - лишється незмінно простим. В силу засад національної дисципліни ми підлягаємо раніше Урядові УНР, сьогодні ми ж заявляємо, що ми будемо так само підлягати новопереформованому Урядові УНР, бо він, як дієвий апарат Української Національної Ради, символізуватиме наші стремління і наші зусилля для дальшої боротьби.

Ми закликаємо все українське воєцтво, всіх наших побратимів, до єдності й дисципліни.

Вітаємо од щирого серця ці історичні події, бажаємо і Національній Раді і новому Урядові сміли та енергійні в їхній одновідальній роботі.

Слава Президентові УНР Андрієві Лівницькому!

Слава Українській Національній Раді! Слава Урядові УНР і його заступеному Прем'єр-Міністрові проф.І.Мазепі!

З наших старих і молодих грудей - могутня й єдине - СЛАВА!

Д Е К Л А Р А Ц І Я

Української Національної Ради .

Український Народу!

У час важкого народного лихоліття напередодні історичних подій у міжнародному житті відповідално представники українських політичних організацій об'єдналися і створили Українську Національну Раду, як представництво українського народу в його боротьбі за державну незалежність.

Український народ оддав на вів боротьбу за свою свободу. В революції 1917 року український народ виявив свою політичну волю актом Центральної Ради в Києві 22-го Січня 1918 року про відновлення Української Держави під назвою Українська Народня Республіка, отворенням Західньої Української Народньої Республіки дня 1 листопада 1918 року у Львові, як рівнозаконно актом Всеукраїнського Глидового Конгресу дня 22 Січня 1919 року про злуку всіх українських земель в одну Соборну Державу.

Відновлена Українська Держава не посягала на чужі землі та бажала жити в мирі із своїми сусідами. Своім громадянам без огляду на їх національну приналежність, став і віру, Українська Народня Республіка забезпечувала заочинами повну рівноправність і свободу. Однак, проти вільної Української Держави почалась війною її сусіди.

Український Народ був змушений вести боротьбу на кількох фронтах. Крім боротьби на півночі з російськими більшевиками і на заході з поляками, Україна мусіла також на південно-східньому фронті відбивати наступ царських Генералів. Армія Української Народньої Республіки, оточена з усіх сторін, позбавлена зв'язків із світом, нищена пошестями, без постачання, мусіла залишити в листопаді 1920 року разом з Урядом на чолі із Головою Директорії слав.пам.Симоном Петлюрою українську державну територію. Українську землю розділили між собою советська Росія і західні сусіди України.

Московсько-більшевицька влада, продовжуючи імперіалістичну політику царської Москви, зразу почала нещадно гнобити й нищити український народ. Масовими арештами, засланнями до концентраційних таборів, розстрілами і планово організованим голодом вигублено мільйони українських селян, робітників та інтелігентів.

Російський більшевизм повів рівночасно безоглядну боротьбу проти української національної культури, а тисячі українців, що працювали для її розвитку, заплатили за це своїм життям. Знищено Українську Православну Автокефальну Церкву, її єпископи, духовенство і тисячі вірних загинули в тюрмах і на засланнях.

Так звана Українська Советська Соціалістична Республіка, проголошена російськими більшевиками, як одна з республік Советського Союзу, стала знаряддям московського імперіалізму для господарського визиску та політичного поневолення України. На західних українських землях Польща і Румунія повели на окупованих ними українських територіях політику винародовлення та господарського визиску. Не зважаючи на таке важке положення, український народ не припиняв боротьби за своє національне визволення і вів її під усіма окупаціями в різних формах та всякими засобами.

Друга світова війна завдала українському народові нові тяжкі удари. Німецька окупація обернула українську землю в одну велику руїну.

Проти цієї окупації український народ виступив збройними організованими повстаннями, що в неمالій мірі прискорили поразку німецьких армій на сході Європи.

Після відступу німецьких військ по всіх українських землях прокотилася нова хвиля червоного терору. Його жертвою впали сотні тисяч убитих, замучених по тюрмах і засланнях. Виявом цього терору була також насильна ліквідація Української Греко-Католицької Церкви на західних землях України в 1945 році: заарештовано та вивезено Митрополита та всіх єпископів і тисячі духовенства та вірних.

Не зважаючи на те, український народ не скорився перед насильством і терором. Українські повстанські сили, відомі під назвою Українська Повстанська Армія, що організовано вели в час війни боротьбу з німецькими та більшевицькими наїздниками, ведуть її і далі під гаслами визволення українського народу та відбудови української незалежної держави.

Більшевицький терор примусив сотні тисяч українців покинути свої Рідний Край. В умовах, коли український народ на своїй землі не може одверто висловити своєї політичної волі, організована українська еміграція має право та обов'язок бути речником його визвольних змагань перед світом.

Український Народу,

Нав'язуючи до актів українського національно-державного будівництва Українська Національна Рада постановила реорганізувати державний центр Української Народньої Республіки і покликати до життя поновлений виконний орган, відповідальний перед Національною Радою.

Українська Національна Рада проголошує перед цілим культурним світом свій однадушний протест проти окупаційної влади російських большевиків в Україні і стверджує, що ця влада не має права виступати в імені українського народу.

Українська Національна Рада заявляє, що т.зв.уряд Советської України є тільки своєпозитурю московської комуністичної влади, яка панує над українським народом підле силою зброї і засобами терору.

До часу, коли український народ зможе вільно виявити свою волю на власній землі, справа українського народу заступає перед світом державний центр Української Народньої Республіки, що свого часу одержав на те уповноваження від вільно обраних українських законодавчих установ незалежної демократичної України.

Українська Рада кличе під прапор Незалежної Соборної Української Держави всіх кому він дорогий. В той час, коли наш народ перебуває в окопах московсько-комуністичної диктатури і коли загаржені основи його життя, тільки українська єдність і повна самовідречена боротьба за народню справу може врятувати Україну.

Український Народі!

Схиляємо голови перед силою Твого духа, перед величністю Твого страждання і перед героїзмом Твоїї боротьби. Нечувано тяжкі умовини Твого життя у большевицькій неволі! Проте не тратимо віри в нашу перемогу. Прирікаємо Тобі, що всі свої сили присвятимо на те, щоби минувся весь жах Твоїх безмірних страждань, щоби громадяни України стали вільні від страху за своє життя, здоров'я, за долю своїх найближчих, щоби визволитися від полосу, від рабської праці і від насильства над їх думкою і вірою.

Українська Національна Рада буде боротися за здійснення в українській незалежній державі всіх демократичних громадянських вольностей, за здрову українську родину, за передачу землі селянам у трудову власність, за вільну працю і законну її охорону, за зникнення визиску і за найвищий добробут працюючих, за державне порядкування великою промисловістю, за вільні індивідуальні підприємства, за організацію вільної кооперації і за всебічний розвиток української духової культури.

Українська Національна Рада поборюватиме всякі тоталітарні і диктаторські примування і стоятиме за рівноправність усіх громадян України, незалежно від їх національності, раси чи віри.

Український народ тільки в боротьбі здобуде своє право. Одначе визволення України, як і інших поневолених народів це одночасно справа міжнародного миру та демократичного розвитку світа. Російський большевицький імперіалізм є загрозою для всього світу і тому оборона перед ним є необхідна та вимагає одностайного морального і політичного фронту всіх, хто готовий боротися за найвищі національні та вселюдські ідеали, проголо-

дошені в часі другої світової війни Атлантийською Хартією. Організація боротьби з комуністичним тоталізмом мусить охопити всі поневолені та загрожені російським більшевизмом народи. Не сама фізична перемога, а перемога ідей, зокрема повне здійснення великих кличів про основні права нації і людини, спроможні відвернути однакову для всіх загрозу, отворити нову систему міжнародних відносин і забезпечити тривалий мир у світі.

Стоючи на основних засадах незалежності і соборності України, Українська Національна Рада визнає необхідною політику приязних союзних взаємин і тісної співпраці в першу чергу з усіма народами поневоленими Москвою.

Тільки зусиллям усіх державно-творчих сил народу, при внутрішній згоді та об'єднанні біля свого національно-політичного центру, справа українського визволення досягне успіху та знайде належне зрозуміння і сприяння у світі.

В братній любові, суцільними лавами, з пірком в перемогу правди і справедливості приступаємо до святого діла.

НЕХАЙ ЖИВЕ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД!

НЕХАЙ ЖИВЕ СУВЕРЕННА СОБОРНА УКРАЇНСЬКА ДЕРЖАВА!

НЕХАЙ ЖИВЕ СПІЛЬНИЙ ФРОНТ БОРТЬБИ ПОНЕВОЛЕНИХ СОВЕТСЬКИМ СОЮЗОМ НАРОДІВ!

На чужині, в липні 1948 р.

УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА РАДА.

З ПЕРШОЇ СЕСІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ РАДИ.

Першу сесію Української Національної Ради відкрив Пан Президент УНР А.Лівицький. Після обрання президії та присяги всіх членів Національної Ради, Пан Президент Директорії УНР А.Лівицький виголосив державно-правну декларацію, в якій, між іншим, торкнувся питання Варшавського договору.

Наводимо місце з тої декларації:

"В далекому минулому були різні трактати між Україною та її сусідами. Ті трактати не завжди відповідали інтересам нашої Батьківщини, бо тяжкі обставини нашої визвольної боротьби не дозволяли нам диктувати сусідам нашу волю. Найпізнішою спробою трактату була так звана Варшавська умова 1920 р., про яку мушу тут згадати, бо про ту умову тепер особливо часто пишуть. Вимагають навіть її уневажнення, так ніби вона до цього часу була дійсною. Цієї умови не ратифікували ні українська, ані польська сторона, остання навіть зірвала її в Ризі секретним трактатом Польщі з Росією. Тоді ж наша делегація на чолі з сенатором Шелухиним, з уповноваження нашого уряду, зложила заяву про уневажнення Варшавської умови. І пізніше, вклячаючи боротьбу Карпатської України за незалежність, в якій співробітники уряду брали активну участь, наш уряд ніколи не вважав себе зв'язаним тією умовою. Були пізніші офіційні заяви членів уряду, було і моє офіційне отримання в листі до громадськості навесні 1946 р. про неважність тієї умови.

Негативні наслідки Варшавської угоди полягали насамперед в тому, що вона сприяла розбиттю наших національних сил і викликала полеміку, яка не застигла до останнього часу. Тому вважаю необхідним перед Високими Зборами ще раз ствердити, що Варшавська угода є документом минулого часу, тисаслим протягом пір року по його підписанні, не обов'язує і нині не існуючим.

Головною підставою нашої боротьби були і будуть власні сили українського народу. Та спираючися на ті сили, мусимо шукати таких могутніх союзників, які, в своїх власних інтересах, допомогли б нам, бо без сторонньої допомоги наші завдання будуть занадто тяжкі. Тільки шукаючи союзників, ми не сміємо йти на якісь компроміси в справі нашої державної суверенності та інтегральності наших земель".

Після виголошення декларації Голова Директорії УНР складає присягу на руки Голови Національної Ради, що буде в своїй діяльності поступати згідно з тимчасовим законом про реорганізацію українського Державного Центру.

Потім Голова Національної Ради виголосив промову про потребу координації зусиль всіх українців для спільної боротьби, а потім Національна Рада прийняла до відома склад новоутвореного Виконного Органу на місцевості дотеперішнього. Цей новий Виконний Орган Українського Національно-Політичного Центру буде постійно діяти, як установа, відповідальна перед Національною Радою. Зголошений склад членів Виконного Органу Національна Рада зустріла рясними ширими оплесками.

Після того Голова Виконного Органу виголосив промову про завдання і плани майбутньої праці. В цій промові між іншим сказано:

"Ще ніколи в історії людства не стояла в більшій небезпеці свобода людини, її культура, тисячелітня цивілізація, як тепер. В цих обставинах відповідальність за майбутнє нестимує усі народи світу, в тому числі і український народ....

Коли мати на увазі добро окремих громадян і цілого народу, то відомо, що велика відповідальність політика; політик повинен уживати таких засобів, які вимагають найменших витрат і жертв і приносять найбільшу користь для суспільства. Тому що справжня політика відкидає всякі фантастичні плани, вона мусить стояти на реальному ґрунті. Політика має собі ставити досяжні завдання....

Згідно з засадами, проголошеними Національною Радою, ми маємо нав'язувати свою визвольну боротьбу до наших історичних традицій. Ми мусимо працювати для створення міцної єдності та організації наших національних сил на демократичній основі. Нам не треба штучної єдності накинutoї згори. Нам потрібна єдність органічна, що дає кожній громадській і політичній групі можливість виявити свої особливі риси, бо така єдність не перешкоджає вільному розвитку нації....

При своїй важливості зовнішніх чинників, з якими ми мусимо числитися, все таки наше перше завдання - це організація своїх власних сил".

На жаль, за браком місця, ми не можемо подати повністю про роботу першої сесії Української Національної Ради. Але мусимо одмити - що створення Національної Ради, уконституування Виконного її Органу - це з послан

нення величезної ваги для українського народу, а з окрема для нашої еміграції, частини того ж народу. Всі сили мусимо прикласти, щоби започатковане об'єднання серед української спільноти - продовжувало бути дійсною чинною, могутньою і тривалою.

ВИЗНАЧНІ ПОДІЇ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЕМІГРАЦІЇ У ФРАНЦІЇ.

- В п'ятницю 6-го серпня Директор Делегації IPO на Францію викликав до себе представників українських емігрантських організацій і повідомив їх, що Французький Уряд офіційно погодився зазначати в документах українських емігрантів - національність українську. Так само Французький Уряд погодився на те, щоби на тих документах були приліплені марки IPO з зазначенням української приналежності. Дохід з тих марок йтиме через IPO до українських допомогових організацій.

Формальне переведення в життя рішення Французького Уряду мусить потривати ще якийсь час, але радісно нам, що врешті болоче питання для всіх українців - вирішене. Не буде більше ані "рус", ані "польоне", а лише "українець".

- В суботу 7-го серпня відбулося вирішальне засідання представників українських організацій, яке явилось наслідком багатьох нарад поміж ними перед тим. Вирішено об'єднати всі організації в одну і розробляється зараз всі деталі того об'єднання.

Радіємо так само тому фактові, бо тим самим припиниться самопоборювання і ворожнеча поміж організаціями. Це об'єднання - це є наслідок загального українського об'єднання, що дало Українську Національну Раду, новий Виконний Орган Українського Державного Центру і конкретне здійснення об'єднання всіх творчих українських сил.

З'їзд Т-ВА В УКРАЇНСЬКИХ ВОЯКІВ В БЕЛЬГІЇ.

25-го липня в Львюк відбувся з'їзд українців-воjakів в Бельгії. Українське воjakтво в Бельгії шире відізналося на заклик Головної Управи і чисельно прибуло на з'їзд. На з'їзді було присутніми до 500 воjakів і прихильників. Самий з'їзд, не дивлячися, на всілякі утруднення, пройшов в атмосфері повної воjakької солідарности та відности. Одноголосно було ухвалено переслати привітання з запевненням відданости Панові Головному Отаманові А.Лівицькому, Українській Національній Раді і всім її членам. Позитивні наслідки з'їзду, можна з певністю ствердити, вже починають себе виявляти. Розпорощене по Бельгії воjakтво вже зрозуміло, знайшовши спільну моту, для утворення однієї воjakької родини, що під прапорами Т-ва б. Воjakів можливе широке об'єднання і починає до нього числово горнути.

Подаючи ці вістки, з нашого боку - відкидаю далкий привіт нашим побратимам в Бельгії і зичимо новій Управі і всім членам Т-ва в Бельгії, як найбільшого розвитку і сили. Щастя Боже, дорогі брати по зброї!

З'їзд УКРАЇНСЬКИХ ІНВАЛІДІВ В НІМЕЧЧИНІ.

9-го червня 1948 р. за ініціативою ЦПВЕ і посередництвом Централі СХС та доброї волі в згоді обох проводів Союзу Українських Інвалідів в Німеччині та Секції Інвалідів при Союзі Українських Ветеранів, відбувся в Нон-ворму Ульмі Установчий Делегатський З'їзд Українських Інвалідів, в якому взяли участь делегати Союзу Українських Інвалідів в Німеччині, Секції Інвалідів при Союзі Українських Ветеранів та деяких осередків інвалідів при СХС. На цьому з'їзді дійшло до порозуміння між всіма делегатами і створено було єдину інвалідську організацію під назвою "Союз Українських Інвалідів на Еміграції" з осідком Головної Управи в Аугсбурзі. На з'їзді головував ген.М.Садовський.

Повстанцям треба зброї.

Варшавський кореспондент "Нью Йорк Таймсу" Сидней Гусон пише про радський повстанський рух у підсоветській Європі. Кореспондент зауважає, що цей рух діє в кожній країні Советського Союзу, а найбільш масовим він є в Україні.

На думку Сиднея Гусона, ця нерівна боротьба не може бути успішною для визвольної справи підсоветських народів, як що повстанці не отримають моральної і матеріальної допомоги з боку західної демократії. В першу чергу, підкреслює кореспондент, повстанці потребують зброї.

З життя Т-ва б.Вояків Армії УНР у Франції.

- З нагоди першої сесії Української Національної Ради та переформування Уряду УНР Управа Т-ва надіслала привітання Панові Президентові УНР А.Лівицькому, панові Голові Української Національної Ради та Прем'єр-Міністрові УНР.

- Прийняття членів: на засіданні Управи 3.7.48 - прийнято 2-х членів, на засіданні 16 Липня прийнято - 3-х членів, на засіданні 22 липня - прийнято - 3-х членів, на засіданні 29 Липня прийнято 7-х членів, на засіданні 3 Серпня прийнято 7-х членів і на засіданні 9-го серпня - 3-х членів.

- Постановою Управи з 22 Липня відновлено філію Т-ва в Кресо і призначено там Уповноваженим Т-ва сотн.П.Гриника.

- Член Управи Т-ва і Секції б.Вояків-Українців, що служили у Французькій Армії відбув подорож до філії Т-ва в Сошо-Монбельярі. Подорож цю відбув п.Анатолій Арабковінський.

- Другий член Управи п.С.Левинський відбув подорож до філії Т-ва в Ліоні, де подав інформації про життя Т-ва, його розвиток і ближчі завдання.

- Управа планує далі вислати членів Управи і до інших філій Т-ва для тримання тіснішого контакту з огляду на розвиток Т-ва і на потреби організаційного порядку.

ДО ВІДОМА УЧАСНИКІВ ПЕРШОГО ЗІМОВОГО ПОХОДУ.

Цим подається до відома, що Союз Українських Ветеранів в Німеччині займається зараз справою відновлення прав на Залізний Хрест кожного воїна, що брав участь у першому Зимовому Поході. Навазом ген.полк.М.Омельяновича затверджено при Головній Управі СУВ Раду Залізного Хреста. Ця Рада доручила полк.А.Даниленкові /адреса якого подається нижче/ зібрати всі відомості від тих, які хотіли б отримати хрест чи грамоту на той Хрест.

Для того кожній заінтересованій особі потрібно надіслати полк.Даниленкові всі вичерпуючі дані в такому порядку:

1. Прізвище, ім'я, ранга, імення батьків. 2. Коли і де народився. 3. Коли вступив до армії, до якої частини, установи повстан.відділу. 4. В яких частинах чи установах перебував у 1917-1918-1919 р.р. /подати всі частини вклучно до табору інтернованих, зазначаючи перерви в службі і причини їх детально за час Зимового Походу/. 5. Прізвища тогочасних командирів: сотні, куреня, полка, бригади, дивізії тощо. 6. В яких боях та в складі яких саме частин брав участь /вказати дати і місця/ до кінця Зимового Походу /8.5.1920/. 7. Коли податель анкети просить про посвідку, то вказати число грамоти на Хрест. 8. Прізвища двох найменше начальників чи осіб, що можуть ствердити участь у Зимовому Поході. 9. Чи був судого караний і за що. 10. Точна адреса.

Кожний прохач мусить по цих пунктах писемно подати заяву і надіслати її по адресі:

Mr. A. Danilenko

27, Quai J. V. Simon à Fontaine s/Saône (Rhône)

При цьому Управа СУВ зазначає, що право одержання нагороди Залізним Хрестом рівнож мають і воїни Чорноморської Бригади, яка приєдналася до Армії в 1920 році під Ананьєвим.

Хрести замовлені двох розмірів: нормальні і маленькі. Можна мати і обидва зразки. Про умови сплачення вартості Хреста буде повідомлено пізніше.

Пожертви на пресовий фонд.

п.А.Гришин - 150.- п.Клапач - 150.- Філія в Греноблі - 150.- п.Еук М. - 100.-, п.Вачинський В. - 200.- п.Татарський О. - 50.- п.Бабенко О. - 100.- Філія в Оцені - 400.- ТТТ - 100.- п.Данилюк - 100.- п.Баран - 100.- Філія в Альгранжі - 200.- Філія в Ріомі-Клермон-Феррані - 800.- сотн.А. Рибалко /Філія в Льонґві/ # 275.- п.С.Мартинюк - 250.- п.Глигич - 100.- п.І.Попов - 100.-, п.В.Лисейко - 100.- п.Чалмар - 100.- п.Ст.Підлесько

- 50.- п.С.Кузан - 200.- п.С.Стахник - 50.- п.М.Ташак - 100. - п.В.Окріян
- 50.- п.Ю.Баранин - 50. - сотн.В.Солонар - 200. - пор.І.Шаловал - 100.
Щира дяка всім жертводавцям.

У в а г а !

Кожний вояк повинен у себе мати великий портрет св.пам.Пана Голодного
Отамана СИМОНА ПЕТЛЮРИ.

Портрет виконаний знаним артистом-малюарем І.Денисенком.

Ціна з пересилкою - 200 фр.

Є також маленькі портрети малого розміру - листівки. Ціна з пересил-
кою - 20 фр. Замовлення і гроші пересилати на адресу Скарбника Т-га.

Нагадується всім Уповноваженим та Зр"язковим, що гроші належить
надсилати лише на адресу Скарбника Т-га п.В.Лазаркевича. При чому потріб-
но точно зазначати від кого, за що і за які місяці присилаються
членські внески.

Так само проситься всіх членів, чи одиночок чи членів філій та
зр"язків подавати точну свою адресу для висилки бюлетеню нашого. Писати
розбірливо адресу друкованими літерами, щоб не було помилок.

Кореспонденцію надсилати по адресі:

Mr. A. Arabkovinsky
24, Rue de la Glacière

Paris 13°

Гроші ж слати по адресі:

Mr. V. Lazarkevitch
24, Rue de la Glacière

Paris 13°